

காக்கை வன்னியன் முதல் கதிர்காமர் வரை

பகுதி II

46

1960-க்கும் 1970-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் புத்தூர், அச்சவேலி, அல்வாய் கர வெட்டி ஆகிய 4 இடங்களில் பௌத்த சிங்களப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

தூரத்துக்கு சாதியும், தீண்டாமையும் இருந்ததோ, அந்தளவு தூரத்திற்கு சிங்கள சமூக அமைப்பிலும் சாதி ஒரு தீர்மானகரமான சக்தியாக இருந்தது. தீண்டாமையின் அழுத்தங்கள் குறைவாக இருந்த போதிலும் சாதிய வேறுபாடு பார்ப்பதும், அந்த அமைப்பை கட்டிக் காக்கும் தன்மையும், தமிழ் சமூக அமைப்புக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைந்ததாக இல்லை.

தங்களுடைய சமூக அமைப்பில் உள்ள சாதிய ஒடுக்கு

எனவேதான் 'சாதி அமைப்பினால் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் பௌத்தர்களாக மதம் மாறுவதன் மூலமும், பௌத்த பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பதன் மூலமும் அரசு உத்தியோகம் முதலான பல சலுகைகளை துப்பாக்கியின்றி, போராட்டமின்றி, இரத்தம் சிந்தாமல் பெற்றுக்கொள்ளலாம்' என்கின்ற வஞ்சகத்தனமான ஒரு கருத்தை அந்த மக்கள் மத்தியில் பரவவிட்டனர்.

அந்த சமூகத்தில் பொருளா

மாற்றுவதன் மூலம், பௌத்த சிங்களவர்களுக்கு எதிரான போராட்ட உணர்வைக் கொண்ட ஒட்டு மொத்தமான தமிழ் சமூகத்திலிருந்து அவர்களை பிரித்து தனிமைப் படுத்தி விடவேண்டும் என்று பௌத்த

ழைப்பு வழங்கினர். இவர்களின் இந்த இரட்டை வேடத்தன்மை, சாதி எதிர்ப்பு போராட்டம் நடத்தியவர்கள் எல்லாம் சிங்களவர்களின் கைக்கலிகள், தமிழினத்துரோகிகள் என்று சாதியக்கனவான்கள் முத்திரை குத்

பௌத்த சிங்கள தேசியவாதிகளுக்கு கிடைத்த வெற்றி

1962-ல் மொஸ்கோ சார்பு கம்யூனிஸ்ட்கட்சி, மற்றும் சிறு பான்மைத் தமிழர் மகாசபை ஆகியவற்றின் அனுசரணையுடன் உருவாக்கப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ் பௌத்த சங்கம் இப்பாடசாலைகளை

முறைக்கு எதிராக, அதிலும் பௌத்த தத்துவத்துக்கு எதிரான சாதிய பிரிவினைகளுக்கு எதிராக தங்களுடைய பிரதேசத்தில் போராட்டம் நடத்தாத பௌத்த சங்கத்தினர், யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி ஒழிப்புச்

தார ரீதியாக மேல் நிலைக்கு வந்துவிட்ட சிலரை 'சமாதான நீதவான்' பட்டம், அரசு நிர்வாகத்தில் ஊழியர் பதவி முதலானவற்றைக்கொடுத்து விலைக்கு வாங்கி தங்களுடைய இந்த நச்சுத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அவர்களை கருவியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

மறுபுறத்தில் யாழ்ப்பாண கனவான்கள் கட்சிகளான தமிழரசுக் கட்சியும், தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியும், பௌத்த சிங்கள பெருந்தேசியவாதிகளின் கபட நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அதை முறியடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்குவதற்குப் பதிலாக, அந்தத் தீய நோக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடுகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும் விதத்திலேயே நடந்து கொண்டனர்.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உருவெடுத்துள்ள ஆயுதப் போராட்டத்தை திசை திருப்பி விடுவதுதான் எதிரியின் பிரதான மூலோபாயம். அந்த மூலோபாயத்தை வெற்றியடைய வைப்பதற்கு போராடுகின்ற மக்கள் மத்தியிலிருந்து ஒரு பகுதியினரை பௌத்தர்களாக மதம் மாற்றி விடுவதன் மூலம்- தமிழர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்துவிடாதபடி இனத்துக்குள்ளேயே ஒருபகை முரண்பாட்டை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான் எதிரியின் திட்டமாகும். அதாவது தங்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளுக்காக ஆயுதப் போராட்டம் நடாத்தும் பௌத்தர்களாக

சிங்கள தேசியவாதிகள் திட்டமிட்டிருந்தனர்.

தங்களை பெரிய அரசியல் மேதாவின்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த தமிழ் கனவான் களுக்கு எதிரியின் திட்டத்தை முறியடிக்கும் விதத்தில் புதிய மூலோபாயம் ஒன்றை உருவாக்கும்- திறமை இருக்கவில்லை.

உண்மையில் இவர்கள் தமிழினத்தின் எதிர்கால நலனை முன்னிட்டு அறிவு பூர்வமாகச் சிந்தித்து தங்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராடி மக்கள் பக்கம் நின்று கொண்டு, எதிரியின் பக்கம் நின்றவர்களை அம்பலப்படுத்தி, தமிழினத்தின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி, சாதி ஒழிப்புப் போராட்டத்தின் நியாயத் தன்மையை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்திருந்தால், பிற்காலத்தில் பௌத்த சிங்கள பேரினவாதிகள் ஏற்படுத்திய எத்தனையோ

துவதற்கு வழிவகுத்துவிட்டது.

மொத்தத்தில் எதிரி நினைத்தது நடந்துவிட்டது. தமிழர்கள் நடத்திய சாதி ஒழிப்பு, ஆயுதப் போராட்டத்தை திசை திரும்பும்படி செய்தாகிவிட்டது. தமிழர்கள் ஒன்று பட்டு ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை தள்ளி வைக்கச் செய்தாகிவிட்டது. தமிழர்களைப் பிரிக்கும் சாதியை மறுபடி புத்துயிர் பெறச்செய்தாகிவிட்டது. சகல விதத்திலும் எதிரி வெற்றி அடைந்துவிட்டான்.

யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பை மாற்றிய, அங்கே ஒரு புரட்சிகர சூழ்நிலையை உருவாக்கிய பத்து வருடகால போராட்டத்தை எதிரி வெற்றி கொண்டதானது, தமிழர்களின் உரிமைப்போரை 20 வருடகாலம் பின்தள்ள வைத்த நடவடிக்கைக்குச் சமமான என்பதை தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்களும், தமிழ் காங்

தங்களுடைய சமூக அமைப்பில் உள்ள சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக, அதிலும் பௌத்த தத்துவத்துக்கு எதிரான சாதிய பிரிவினைகளுக்கு எதிராக தங்களுடைய பிரதேசத்தில் போராட்டம் நடத்தாத பௌத்த சங்கத்தினர், யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி ஒழிப்புச் சேவை செய்ய முன்வந்தது அடிப்படையில் இனவாத அரசியல் நோக்கத்தைக் கொண்டதாக இருந்தது.

அமைப்பதற்கு துணைபுரிந்தது. இதற்காக இச் சங்கத்தின் தலைவர் எம்.வைரமுத்துவுக்கு சமாதான நீதவான் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டது.

★ புத்தூர் பஞ்சாசீக வித்தியாலயம்
★ அச்சவேலி ஸ்ரீ விபஸ்சி வித்தியாலயம்
★ கரவெட்டி ஸ்ரீ நாரதா வித்தியாலயம்
★ அல்வாய் சேய் மகே வித்தியாலயம்

ஆகிய இந்த நான்கு பௌத்தப் பாடசாலைகளும் - தமிழ் சமூக அமைப்பிலுள்ள சாதியக் கொடுமைகளை ஒழிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் என்று சொல்லப்பட்டன. இந்து சாதி அமைப்பினால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களது பிள்ளைகளை இந்தப் பாடசாலைகளுக்கு கல்வி கற்க அனுப்புவதன் மூலமும் பௌத்தர்களாக மாறுவதன் மூலமும் - அரசாங்க சலுகைகளையும் வேலை வாய்ப்புக்களையும் சுலபமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் எனப் பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் உண்மையில் தமிழ் சமூக அமைப்பில் எந்தளவு

சேவை செய்ய முன்வந்தது அடிப்படையில் இனவாத அரசியல் நோக்கத்தைக் கொண்டதாக இருந்தது.

அதாவது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த உழைக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையினரான, (சரதி ரீதியில்) ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திப் போராட்ட முற்பட்டதும், இந்தப் போராட்டங்களில் வெற்றிகளை அடைய ஆரம்பித்ததும், தென்னிலங்கையில் இருந்த பௌத்த சிங்கள பேரினவாதிகள் கிலிக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர். சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டம் வெற்றியடையும் பட்சத்தில், அடுத்த கட்டமாக அது இன ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டமாக புதிய பரிமாணத்தை அடையக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருந்ததை அவர்கள் அவதானித்தனர்.

எதிர்காலத்தில் தங்களுக்கு வரப்போகின்ற ஆபத்தை தடுத்து நிறுத்திவிடலாம் என்று அவர்கள் எண்ணினர்.

**மூலோபாயத்தை வெற்றியடைய வைப்பதற்கு போராடுகின்ற மக்கள் மத்தியிலிருந்து ஒரு பகுதியினரை பௌத்தர்களாக மதம் மாற்றி விடுவதன் மூலம்- தமிழர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்துவிடாதபடி
இனத்துக்குள்ளேயே ஒருபகை முரண்பாட்டை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான் எதிரியின் திட்டமாகும்.**

பேரிழப்புக்களை தவிர்த்திருக்க முடியும்.

ஆனால் இந்தக் கனவான்கள் தங்களுடைய வர்க்க நலனை முன்னிட்டு இந்தப் போராட்டத்தில் வெளிப்படையாக நடுநிலையாளர்கள் போலவும், திரை மறைவில் போராட்டத்தை நகக்குவதற்கு பௌத்த சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்தின் அடக்கு முறைக் கருவியாக அக்காலத்தில் செயற்பட்ட சிறீலங்கா பொலீசாருக்கு மறைமுக ஒத்து

கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களும், முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பது போல் மக்களுக்கு மூடி மறைத்து, 1970 இல் நடைபெற இருக்கும் தேர்தலுக்கு வாக்கு கேட்பதற்கு 'இந்த பௌத்த பாடசாலை விடயத்தை' ஒரு மிகப் பெரிய துருப்புச்சீட்டாக பயன்படுத்த திட்டமிட்டிருந்தனர்.

- நக்கீரன்